

“मीठे बच्चे- बाबाले तिमीलाई पुरुषोत्तम बनाउनको लागि पढाइरहनुभएको छ, तिमी अहिले कनिष्ठबाट उत्तम पुरुष बन्छौ, सबैभन्दा उत्तम हुन् देवताहरू ।”

प्रश्न:- यहाँ तिमी कुनचाहिँ मेहनत गर्छौ जो सत्ययुगमा हुँदैन ?

उत्तर:- यहाँ देहसहित देहका सबै सम्बन्धलाई भुलेर आत्म-अभिमानि भएर शरीर छोड्नमा धेरै मेहनत गर्नुपर्छ । सत्ययुगमा विना मेहनत बसी-बसी शरीर छोडिदिन्छन् । अहिले यही मेहनत वा अभ्यास गर्छौ- म आत्मा हुँ, मैले यस पुरानो दुनियाँ, पुरानो शरीरलाई छोड्नु छ, नयाँ लिनु छ । सत्ययुगमा यस अभ्यासको आवश्यकता पर्दैन ।

गीत:- दूर देश का रहने वाला...

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरूले जान्दछन् फेरि, मतलब कल्प-कल्पपछि । यसलाई भनिन्छ- दूर देशको रहनेवाला फेरि पराई देशमा आउनुभएको छ । यो केवल उहाँ एकको लागि नै गायन छ, उहाँलाई नै सबैले याद गर्छन्, उहाँ हुनुहुन्छ विचित्र । उहाँको कुनै चित्र छैन । ब्रह्मा, विष्णु, शंकरलाई देवता भनिन्छ । शिव भगवानुवाच भनिन्छ, उहाँ परमधाममा रहनुहुन्छ । उहाँलाई सुखधाममा कहिल्यै बोलाउँदैनन्, दुःखधाममा नै बोलाउँछन् । उहाँ आउनुहुन्छ पनि संगममा । यो त बच्चाहरूले जान्दछन्, सत्ययुगमा सारा विश्वमा तिमी पुरुषोत्तम रहन्छौ । मध्यम, कनिष्ठ त्यहाँ हुँदैनन् । उत्तमभन्दा उत्तम पुरुष यी श्री लक्ष्मी-नारायण हुन् नि । उनीहरूलाई यस्तो बनाउने श्री-श्री शिव बाबा भनिन्छ । श्री-श्री उहाँ शिवबाबालाई नै भनिन्छ । आजकल त संन्यासी आदिले पनि आफूलाई श्री-श्री भनिदिन्छन् । त्यसैले बाबा नै आएर यस सृष्टिलाई पुरुषोत्तम बनाउनुहुन्छ । सत्ययुगमा सारा सृष्टिमा उत्तमभन्दा उत्तम पुरुषहरू रहन्छन् । उत्तमभन्दा उत्तम र कनिष्ठभन्दा कनिष्ठको फरक यस समय तिमीले जान्दछौ । कनिष्ठ मानिसहरूले आफ्नो निचाइ देखाउँछन् । अहिले तिमी सम्भ्रन्छौ- हामी के थियौं, अहिले फेरि हामी स्वर्गवासी पुरुषोत्तम बनिरहेका छौं । यो हो नै संगमयुग । तिमीलाई खातिरी छ- यो पुरानो दुनियाँलाई नयाँ बन्नु छ । पुरानो सो नयाँ, नयाँ सो पुरानो अवश्य बन्छ । नयाँलाई सत्ययुग, पुरानोलाई कलियुग भनिन्छ । बाबा हुनुहुन्छ नै सच्चा सुन, सत्य बोल्नेवाला । उहाँलाई सत्य भनिन्छ । सबै कुरा सत्य बताउनुहुन्छ । यो जुन भन्छन्- ईश्वर सर्वव्यापी हुनुहुन्छ, यो भुटो हो । अब बाबा भन्नुहुन्छ- भुटो नसुन । हियर न इविल, सी न इविल (नराम्रो नुसन, नराम्रो नहेर)... राज विद्याको कुरा अलग छ । त्यो त हो नै अल्पकाल सुखको लागि । अर्को जन्म लिएपछि फेरि शुरुदेखि पढ्नुपर्छ । त्यो हो अल्पकालको सुख । यो हो २१ जन्म, २१ पीढीको लागि । पिढी बूढोपनालाई भनिन्छ । वहाँ कहिल्यै अकालमा मृत्यु हुँदैन । यहाँ त हेर कसरी अकालमा मृत्यु भइरहन्छ । ज्ञानमा पनि मरेर जान्छन् । तिमी अहिले कालमाथि जित पाइरहेका छौ । जान्दछौ- त्यो अमरलोक हो, यो मृत्युलोक हो । वहाँ त जब बूढा हुन्छन् तब साक्षात्कार हुन्छ, म यो शरीर छोडेर गएर बच्चा बन्दछु । बूढोपन पूरा हुन्छ र शरीर छोडिदिन्छन् । नयाँ शरीर मिल्नु त राम्रै हो नि । बसी-बसी खुशीसँग शरीर छोडिदिन्छन् । यहाँ त त्यो अवस्थामा भएर शरीर छोड्नको लागि मेहनत लाग्छ । यहाँको मेहनत वहाँ फेरि सामान्य हुन्छ । यहाँ देहसहित जे जति छ सबैलाई भुल्नु छ । आफूलाई आत्मा सम्झनु छ, यस पुरानो दुनियाँलाई छोड्नु छ । नयाँ शरीर लिनु छ । आत्मा सतोप्रधान थियो तब सुन्दर शरीर मिल्थ्यो । फेरि काम चित्तमा बस्नाले कालो तमोप्रधान भयो, त्यसैले शरीर पनि कालो मिल्छ, सुन्दरबाट श्याम बन्यो । कृष्णको नाम त कृष्ण नै हो उनलाई श्याम सुन्दर किन भन्छन् ? चित्रमा पनि कृष्णको चित्र कालो बनाइदिएका छन् तर अर्थ बुझ्दैनन् । अहिले तिमी सम्भ्रन्छौ- सतोप्रधान हुँदा सुन्दर थिए । अहिले तमोप्रधान श्याम बनेका छन् । सतोप्रधानलाई पुरुषोत्तम भनिन्छ, तमोप्रधानलाई कनिष्ठ भनिन्छ । बाबा त सदा पवित्र हुनुहुन्छ । उहाँ आउनुहुन्छ नै सुन्दर बनाउन । मुसाफिर हुनुहुन्छ नि । कल्प-कल्प आउनुहुन्छ, नत्र पुरानो दुनियाँलाई नयाँ कसले बनाउने ! यो त पतित छी-छी दुनियाँ हो । यी कुरालाई दुनियाँमा कसैले जान्दैनन् । अहिले तिमीहरू जान्दछौ- बाबाले हामीलाई पुरुषोत्तम बनाउनको लागि पढाइरहनुभएको छ । फेरि देवता बन्नको लागि हामी नै ब्राह्मण बनेका छौं । तिमी हौ संगमयुगी ब्राह्मण । दुनियाँले यो जान्दैन- अहिले संगमयुग हो । शास्त्रहरूमा कल्पको आयु लाखौं वर्ष लेखिदिएका छन् त्यसैले सम्भ्रन्छन् कलियुग त अहिले बच्चा छ । अहिले तिमी दिलमा सम्भ्रन्छौ- हामी यहाँ आएका छौं उत्तमभन्दा उत्तम, कलियुगी पतितबाट सत्ययुगी पावन, मनुष्यबाट देवता बन्नको लागि । ग्रन्थमा पनि महिमा छ- मूत पलिती कपड धोए । तर ग्रन्थ पढ्नेले पनि अर्थ बुझ्दैनन् । यस समयमा त बाबा आएर सारा दुनियाँका मानिसहरू मात्रलाई सफा गर्नुहुन्छ ।

तिमी उहाँ बाबाको सामुन्नेमा बसेका छौ। बाबाले नै बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ। यो रचयिता र रचनाको ज्ञान अरू कसैले जान्दैनन्। बाबा नै ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ। उहाँ सत् हुनुहुन्छ, चैतन्य हुनुहुन्छ, अमर हुनुहुन्छ। पुनर्जन्मरहित हुनुहुन्छ। शान्तिको सागर, सुखको सागर, पवित्रताको सागर हुनुहुन्छ। उहाँलाई नै बोलाउँछन्— आएर यो वर्सा दिनुहोस्। तिमीलाई अहिले बाबाले २१ जन्मको लागि वर्सा दिइरहनुभएको छ। यो हो अविनाशी पढाइ। पढाउनेवाला पनि अविनाशी बाबा हुनुहुन्छ। आधाकल्प तिमीले राज्य पाउँछौ फेरि रावणराज्य हुन्छ। आधाकल्प हुन्छ राम राज्य, आधाकल्प हुन्छ रावणराज्य।

प्राणभन्दा प्यारो एक बाबा नै हुनुहुन्छ किनकि उहाँले नै तिमी बच्चाहरूलाई सबै दुःखबाट छुटाएर अपार सुखमा लिएर जानुहुन्छ। तिमी निश्चयसँग भन्छौ— उहाँ हाम्रो प्राणभन्दा प्यारो पारलौकिक बाबा हुनुहुन्छ। प्राण आत्मालाई भनिन्छ। सबै मानिसहरूले उहाँलाई याद गर्छन् किनकि आधाकल्पको लागि दुःखबाट छुटाएर शान्ति र सुख दिनेवाला बाबा नै हुनुहुन्छ। त्यसैले प्राणभन्दा प्यारो हुनुभयो नि। तिमी जान्दछौ— सत्ययुगमा हामी सदा सुखी रहन्छौ। बाँकी सबै शान्तिधाममा जानेछन्। फेरि रावणराज्यमा दुःख शुरू हुन्छ। दुःख र सुखको खेल हो। मानिसहरू सम्झन्छन्— यहाँ नै अहिले नै सुख छ, अहिले दुःख छ। तर होइन, तिमी जान्दछौ— स्वर्ग अलग हो, नर्क अलग हो। स्वर्गको स्थापना बाबा रामले गर्नुहुन्छ, नर्कको स्थापना रावणले गर्छ, जसलाई वर्ष-वर्ष जलाउँछन्। तर किन जलाउँछन्? के चीज हो? केही जान्दैनन्। कति खर्च गर्छन्। कति कहानीहरू बसेर सुनाउँछन्, रामको सीता भगवतीलाई रावणले लग्यो। मानिसहरूले पनि सम्झन्छन्— यस्तै भएको होला।

अहिले तिमी सबैको बारेमा जान्दछौ। यो तिमीहरूको बुद्धिमा ज्ञान छ। सारा विश्वको इतिहास भूगोललाई कुनै पनि मानिसहरूले जान्दैनन्। बाबाले नै जान्नुहुन्छ। उहाँलाई विश्वको रचयिता पनि भनिदैन। विश्व त छ नै, बाबा केवल आएर ज्ञान दिनुहुन्छ— यो चक्र कसरी फिर्दछ। भारतवर्षमा यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो फेरि के भयो? देवताहरूले कसैसँग लडाईं कहाँ गरे र? केही पनि गरेनन्। आधाकल्पपछि रावण राज्य शुरू भएपछि देवताहरू वाममार्गमा गए। बाँकी यस्तो होइन— युद्धमा कसैले हरायो। लस्कर आदिको कुनै कुरा होइन। लडाईंद्वारा न राज्य लिन्छन्, न गुमाउँछन्। यो त योगमा रहेर तिमीहरू पवित्र बनेर पवित्र राज्य स्थापना गर्छौ। बाँकी हातमा कुनै चीज हुँदैन। यो हो डबल अहिंसा। एक त पवित्रताको अहिंसा, अर्को तिमी कसैलाई दुःख दिदैनौ। सबैभन्दा कडा हिंसा हो काम कटारीको। जसले आदि-मध्य-अन्त्य दुःख दिन्छ। रावणको राज्यमा नै दुःख शुरू हुन्छ। बिमारी शुरू हुन्छ। कति धेरै बिमारी छन्। अनेक प्रकारका दबाइहरू निकालिरहन्छन्। रोगी बनेका छन् नि। तिमी यस योग बलद्वारा २१ जन्मको लागि निरोगी बन्छौ। वहाँ दुःख वा बिमारीको नाम-निशान रहँदैन। त्यसको लागि तिमी पठिरहेका छौ। बच्चाहरू जान्दछन्— भगवान्‌ले हामीलाई पढाएर भगवान् भगवती बनाइरहनुभएको छ। पढाइ पनि कति सहज छ। आधा पौना घण्टामा सारा चक्रको ज्ञान सम्झाइदिनुहुन्छ। ८४ जन्म पनि कस-कसले लिन्छन्— यो तिमी जान्दछौ।

भगवान्‌ले हामीलाई पढाउनुहुन्छ, उहाँ हुनुहुन्छ नै निराकार। उहाँको सच्चा-सच्चा नाम हो शिव। कल्याणकारी हुनुहुन्छ नि। सर्वका कल्याणकारी, सर्वका सद्गति दाता हुनुहुन्छ उच्चभन्दा उच्च बाबा। उच्चभन्दा उच्च मनुष्य बनाउनुहुन्छ। बाबाले पढाएर होशियार बनाएर अब भन्नुहुन्छ गएर पढाऊ। यी ब्रह्माकुमार-ब्रह्माकुमारीहरूलाई पढाउनेवाला शिवबाबा हुनुहुन्छ। ब्रह्माद्वारा तिमीहरूलाई एडाप्ट गर्नुभएको छ। प्रजापिता ब्रह्मा कहाँबाट आए? यस कुरामा नै अलमलिन्छन्। यिनलाई एडाप्ट गर्नुभयो। भनिन्छ— धेरै जन्महरूको अन्तमा... अब धेरै जन्म कसले लियो? यी लक्ष्मी-नारायणले नै पूरा ८४ जन्म लिएका हुन् यसैले कृष्णको लागि भनिदिन्छन्— श्याम सुन्दर। हामी सुन्दर थियौं फेरि २ कला कम भयौं। कला कम हुँदा-हुँदै अहिले कलाहीन भएका छौ। अहिले तमोप्रधानबाट फेरि सतोप्रधान कसरी बन्ने? बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्नु भन्ने तिमी पावन बन्नेछौ। यो पनि जान्दछौ— यो रुद्र ज्ञान यज्ञ हो। अब यज्ञमा ब्राह्मण चाहिन्छ। तिमी सच्चा ब्राह्मण हौ सच्चा गीता सुनाउनेवाला यसैले तिमी लेख्छौ पनि— सच्चा गीता पाठशाला। त्यस गीतामा त नाम नै बदलिदिएका छन्। हो, कल्प पहिले जसले जस्तो वर्सा लिएका थिए उनीहरू नै आएर लिनेछन्। आफ्नो दिलसँग सोध— म पूरा वर्सा लिन सक्छु? मानिसहरूले शरीर छोड्दा भने खाली हात जान्छन्, त्यो विनाशी कमाइ त साथमा जाँदैन। तिमीले शरीर छोड्दा भरपुर हात भएर जान्छौ किनकि २१ जन्मको लागि तिमी आफ्नो कमाइ जम्मा गरिरहेका छौ। मानिसहरूको त सारा कमाइ माटोमा मिल्नेछ। यसो हुनुभन्दा त हामी किन ट्रान्सफर गरेर बाबालाई नदिने। जसले धेरै दान गर्छन् उनीहरू त अर्को जन्ममा धनवान् बन्छन्, ट्रान्सफर गर्छन् नि। अहिले तिमी २१ जन्मको लागि नयाँ दुनियाँमा

ट्रान्सफर गर्छौं । तिमीहरूलाई बदलामा २१ जन्मको लागि मिल्छ । उनीहरूले त एक जन्मको लागि ट्रान्सफर गर्छन् । तिमी त ट्रान्सफर गर्छौं २१ जन्मको लागि । बाबा त हुनुहुन्छ नै दाता । यो ड्रामामा निश्चित छ । जसले जति गर्छ, त्यो पाउँछ । उनीहरूले अप्रत्यक्ष दान पुण्य गर्छन् भने अल्पकालको लागि रिटर्न मिल्छ । यो हो प्रत्यक्ष । अहिले सबै कुरा नयाँ दुनियाँमा ट्रान्सफर गर्नु छ । यिनलाई (ब्रह्मालाई) देख्यौ कति बहादुरी गरे । तिमी भन्छौ— सबै कुरा ईश्वरले दिएको हो । अब बाबा भन्नुहुन्छ— यो सबै मलाई देऊ । म तिमीलाई विश्वको बादशाही दिन्छु । बाबाले त भट्ट दिइहाल्नुभयो, सोचेनन् । फुल पावर दिए । मलाई विश्वको बादशाही मिल्छ, त्यो नशा चढ्यो । बच्चा आदिको केही पनि ख्याल गरेनन् । दिनेवाला ईश्वर हुनुहुन्छ भने फेरि कसैको जिम्मेवारी कहाँ रह्यो र ! २१ जन्मको लागि ट्रान्सफर कसरी गर्नुपर्छ, यी बाबालाई (ब्रह्मा बाबालाई) हेर, फलो गर । प्रजापिता ब्रह्माले गरे नि । ईश्वर त दाता हुनुहुन्छ । उहाँले यिनीद्वारा गराउनुभयो । तिमी पनि जान्दछौ— हामी आएका छौं बाबाबाट बादशाही लिन । दिन प्रतिदिन टाइम थोरै हुँदै जान्छ । आपत्तिहरू यस्ता आउनेछन् कुरै नसोध । व्यापारीहरूको सास मुट्ठीमा रहन्छ । कुनै यमदूत नआओस् । सिपाहीको मुख देखेर मानिसहरू बेहोस हुन्छन् । पछि धेरै हैरान गर्नेछन् । सुन आदि केही पनि राख्न दिदैनन् । बाँकी तिमीहरूको पासमा के रहन्छ र ! पैसा नै रहँदैन जसद्वारा केही किन्न सकियोस् । नोट आदि पनि चल्न सक्दैन । राज्य बदलिन्छ । अन्त्यमा धेरै दुःखी भएर मर्नेछन् । धेरै दुःखपछि फेरि सुख हुनेछ । यो हो अनाहकमा रगतको खेल । प्राकृतिक प्रकोप पनि हुनेछ । यसैले बाबाबाट पूरै वर्सा त लिनुपर्छ । ठीक छ, घुमफिर गरे पनि बाबालाई याद गरिरह्यौ भने पावन बन्नेछौ । बाँकी आपत्ती धेरै आउनेछन् । धेरैले हाय-हाय गरिरहन्छन् । तिमी बच्चाहरूलाई अहिले यस्तो अभ्यास गर्नु छ जो अन्त्यमा एक शिवबाबा मात्र याद रहोस् । उहाँकै यादमा रहेर शरीर छोडियोस्, अरू कुनै मित्र-सम्बन्धी आदि याद नआओस् । यो अभ्यास गर्नु छ । बाबालाई नै याद गर्नु छ र नारायण बन्नु छ । यो अभ्यास धेरै गर्नुपर्छ । नत्र धेरै पछुताउनु पर्नेछ । अरू कसैको याद आयो भने फेल हुनेछौ । जो पास हुनेछन् उनीहरू नै विजय मालामा उनिनेछन् । आफूसँग सोध्नुपर्छ— बाबालाई कति याद गर्छु ? केही हातमा छ भने अन्त्यकालमा याद आउनेछ । हातमा छैन भने याद पनि आउँदैन । बाबा भन्नुहुन्छ— मसँग त केही पनि छैन । यो मेरो चीज होइन । त्यो ज्ञानको सट्टामा यसलाई लियौ भने २१ जन्मको लागि वर्सा मिल्नेछ । नत्र स्वर्गको बादशाही गुमाइदिनेछौ । तिमी यहाँ आउँछौ नै बाबाबाट वर्सा लिन । पावन त अवश्य बन्नु पर्छ । नत्र सजाय खाएर हिसाब-किताब चुक्ता गरेर जानेछौ । पद केही पनि मिल्दैन । श्रीमत्तमा चलयौ भने कृष्णलाई काखमा लिनेछौ । भन्छन् नि— कृष्णजस्तो पति मिलून् वा बच्चा मिलोस् । कसैले त राम्रोसँग बुझ्दछन्, कोही त फेरि उल्टो-सुल्टो बोलिदिन्छन् । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) जसरी ब्रह्मा बाबाले आफ्नो सबै कुरा ट्रान्सफर गरेर फूल पावर बाबालाई दिए, सोच्नु भएन यस्तै फलो फादर गरेर २१ जन्मको प्रारब्ध जमा गर्नु छ ।
- २) अभ्यास गर्नु छ अन्त्यकालमा एक बाबा सिवाए अरू कुनै पनि चीज याद नआओस् । हाम्रो केही छैन, सबै बाबाको हो । अल्फ र बे, यसै स्मृतिद्वारा पास भएर विजय मालामा आउनु छ ।

वरदानः— मनमनाभवको महामन्त्रद्वारा सर्व दुःखबाट पार रहने सदा सुख स्वरूप भव

जब कुनै पनि प्रकारको दुःख आयो भने मन्त्र लेऊ जसबाट दुःख भाग्दछ । स्वप्नमा पनि थोरै पनि दुःखको अनुभव नहोस् । तन बिमार होस्, धन तल माथि होस्, जे भए पनि दुःखको लहरभित्र आउनु छैन । जसरी सागरमा छालहरू आउँछन् र जान्छन् तर जसलाई ती छालहरूमा लहराउन आउँछ उसले त्यसमा सुखको अनुभव गर्छ, छाललाई जम्प दिएर यसरी पार गर्छ जस्तो खेल खेलिरहेको छ । त्यसैले सागरका बच्चा सुख स्वरूप हौ, दुःखको लहर पनि नआओस् ।

स्लोगनः— हर संकल्पमा दृढताको विशेषतालाई अभ्यासमा ल्यायौ भने प्रत्यक्षता हुनेछ ।